

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKOLEBLADET

ELEVBLAD FOR GAM-
MEL HELLERUP GYM-
NASIUM. UDGIVET AF
DEN SELVEJENDE IN-
STITUTION SKOLE-
BLADET. MARTS 1963
NR. 4 AARGANG 55
ENKELTPRIS 25 ØRE

POULHOLM
Sportsmagasin
GRUNDL. 1867

SILKEGADE 11 * KØBENHAVN K

C.1122*

leverandør til skolen

Java kaffe - yort speciale.

TAKSTGRÆNSENS
Colonial & Vinhandel
STRANDVEJ 161 HELLERUP

Den relementerede gymnastikdragt.
Alt i sportsudstyr.

FONA
RADIO - FJERNSYN - PLADER

Strandvej 161, Hellerup

Telf. HE 4422

NEPTUN

Virkelig sødygtig model af eksklusiv motorcruiser.
Kan monteres med diesel- eller al-motor og er fortrinlig til fjernstyring.
Længde 85 cm, højde 19 cm.
Træbyggesæt kr. 31,00
Fittingsæt kr. 45,00

Besøg Danmarks morsomste Butik

MODEL OG HOBBY

Trængsel i hokerlogen.

Poetisk teater

Sådan karakteriserede Frederik Schyberg Saroyans "Livet er jo dejligt", da Riddersalen spillede det i 1943. Og i virkeligheden er dette drama slet ikke noget drama, men en stemning. I dramatisk forstand sker der intet i stykket der er ingen fasttømret intrige. Men det får dramatisk liv gennem de sketch-agtige situationer, hvor Saroyan lader sit lune spille i en overraskende og vittig dialog.

Rammen om begivenhederne er Nicks havnebar i San Francisco. I sit stykke fastholder Saroyan stemningen i denne bar en dag i 1939. Forhulede eksisterer går ud og ind af svingdøren, drikker et glas og fortæller deres livshistorie til et vildtfremmed menneske. Saroyan har et vældigt persongalleri: Der er Willie, som har spilleautomater på hjernen, den belæste havnearbejder, den unge mand med tro på livet og dets muligheder, den resignerede gamling, Der er en helt og en rigtig skinbarlig skurk.

Midt i det hele sidder Joe, den rigge unge mand, der er flygtet fra sine penge og sin lediggang. Han holder af alle mennesker, de fylder ham med ømhed. Han hjælper havneskøgen Kitty Duval mens han venter på, at verden skal vågne til social bevidsthed.

Livet er jo dejligt, det er store ord i 1939. Mener Saroyan selv, at livet er dejligt? I hans stykke går alt som det skal, Kitty Duval bliver sikket meget, meget lykkelig. Men er det kun en dejlig drøm? Er Saroyans stykke i virkeligheden pessimistisk og smerteligt.

I 1943 blev "Livet er jo dejligt" en formidabel succes på Riddersalen. Og efter 2.g'ernes udsagn at dømme venter der os også i aften en særlig oplevelse.

AF INDHOLDET:

LEDERE OG LÆSERBREV.....	2
NYE BØGER.....	2
EN DANSK STUDENTS EVENTYR	
LARS BO RASMUSSEN.....	3
FIN SPORT OG GEMENE TÅV	
MARTIN LARSEN.....	4
ROMULUS DEN STORE.....	4
MERE ØL, TAK.....	5
JULEREVY OG -CABARET.....	5
SKOLEKOMEDIEN.....	5
NYT HISTORIELOKALE.....	5
BORDTENNISTURNERINGEN..	6
GENSYN MED EPILOGEN FRA	
JULEREVYEN.....	6
DON JUAN? NÆ, BORGERLIG	
SAMTALE MED STEN HANSEN	6
REJSEBREV FRA INTERNATIONA	
LES HAUS SONNENBERG.....	7
POLITIKEN.....	7
BAGSIDEN.....	8

INDSKRÆNKET

DE FLESTE af jer har sikkert oplevet, at af jeres lærere midt i en fredelig og normal time er kommet med udbrud som "Tror du, dette her er en ottende fri A-linje?" "Den hukommelse er jo til at blive gartner med" "Studentereksamen er ikke en udvidet cykelsmedeeksamen" og mere af samme skuffe. Når man dertil lægger den foragt, en øvet mester forstår at lægge i sit tonefald, kan sådanne udgydelser kun tages som udtryk for et grænseløst hovmod.

MAN STÅR rigtigt og bryster sig, og man føler sig - helst skal det være sammen med hele klassen. Det er jo dejligt sådan at være herrer i åndernes rige, højt hævet over alt, som har med håndens arbejde at skaffe, og det langer man vel nok ud efter!

MEN HVORAF og hvortil nu dette hovmod? Forklaringen ligger i den enkle sandhed, at hovmod og mindreværds komplekser er to sider af samme sag. De er, for at tale tidens sprog, komplementære egen-skaber (hovmod nedefter, mindreværds komplekser op-efter), og begge kendetegner de den indskrænkede person.

MAN HAR selvfølgelig lov til at tænke den slags ting, for der er jo intet ondt i at være ind-skrænket. Men det er utiltalende, når man uden blusel skingrer det ud for alverden, for så antager det karakter af indbildskhed i højeste grad, og det er straks mindre uskyldigt. - Rent bortset fra, at det er generende at høre på for størstedelen af skolens elever, som stammer fra grupper i samfundet, hvor man ernærer sig ved håndens arbejde.

STATUS

MED UDSENDELSEN af dette nummer er det ét år siden problemet inspektorer og morgentimer er blevet behandlet på denne seriøse plads i SKOLEBLADET. Det er noget nær en rekord i det gamle organs bevægede historie. Men nu føler vi da også tiden moden til at gøre status.

VI HUSKER alle, hvorledes inspektionen sidste forår udkæmpede en drabelig dyst med de forvorne varmere, som blev opsnuset rundt om på gangene og i klasselokalerne. Morgentimernes antal i de dage var uoverskueligt. Men i løbet af efteråret ændrede situationen sig mærkværdigt: Inspektionen slap-pede tøjlerne og der herskede næsten idyl for skolens varmere. Men åbenbart gik denne hygge inspek-tionen på nerverne. For da vi en dag henvendte en forekommende og fredsomme bemærkning til inspektor Gudmand-Højer om inspektionens menneskelig-hed, svarede han os, mens et satanisk smil spillede på hans læber, at de ord ville vi i en nær fremtid komme til at bide i os igen. Og efter jul gik det atter løs. Der er trængsel i frokostkøle-deren hver morgen klokken halv otte.

EN IAGTTAGER, der går rundt på skolen, må undres over, at det virkelig er nødvendigt med så mange straffepålæg for at kue skolens elever. For han ser kun rare og tilforladelige mennesker. Deres ansigter spejler ingen forhærdet trods. De nærer alle et oprigtigt ønske om at indordne sig under de nødvendige regler.

VI HAR grund til at formode, at inspektionen har pådraget sig en af embedets mest frygtede erhvervsyngdomme: Den dyrker ordenen for ordensens egen skyld. Før man indfører en ordensregel, bør man nøje overveje, om den tjener almenvellet, eller om den ikke blot er en tilfredsstillelse for pedantiske sjæle. Dette kræver nødvendigvis nogen tanke-virksomhed, men det bør ikke afskrække en ansvarlig inspektor! Vi opfordrer de fanatiske elementer inden for inspektionen til at tænke lidt mere og handle lidt mindre.

IMIDLERTID uddeles der morgentimer som aldrig før. Inspektionen rationaliserer driften ved at fremstille trykte stævningssedler, og få spisefrikvarterer går til ende uden, at inspektor Gudmand-Højer bemægtiger sig mikrofonen og med skælvende stemme forkynder, hvilke nye forsyndelser, der her-efterdags er at straffe med en morgentime. Vi må forberede vore læsere på et trangt og byrdefuldt forår. Tunge uvejrskyer truer på Gammel Hellerup Gymnasiums himmel.

SKOLEBLADET. Elevblad for Gammel Hellerup Gymnasium. Svanemøllevej 87. Elonitryk, Kaprifolievej 19. Oplag: 550. Pris: 25 øre.

REDAKTION: Ansvarshavende: Hans Aage llx. (RY 2568) Redaktionssekretær: Michael Blødel lll a. Annoncechef: Lennart Frandsen llx. Solveig Eckner lly. Pia Jarvad lx. Tegner: Bruno Kvist lly. Fotograf: Hans Pedersen lll x. Chauffør: Didi Wang ll x.

EN VRED LÆSER HAR SENDT OS FØLGENDE INDLÆG:

Sidder vi alle godt?

Da jeg fredag den 1. februar kom ned på skolen i god tid (ca. 20 min.) før Romulus Den Store skulle begynde, var det for at sikre mig en ordentlig sid-deplads. Jeg erfarede imidlertid, at der på de 3 - 4 første rækker stod: RESERVERET. Efterhånden blev en del af disse pladser besat af medlemmer af lærerkollegiet med respektive ægtefæller.

Mit spørgsmål er nu: Med hvilken begrundelse mener lærerne at kunne lægge beslag på de 30 - 40 bedste pladser i salen?

Jeg kan i hvert fald ikke se nogen ordentlig grundtil, at lærerne skal have dette privilegium, for, så vidt jeg ved, er det ikke første gang, man har lavet dette arrangement.

Hvis man vil sidde ordentligt, kan man jo bare lade være med at komme i sidste øjeblik.

Reagerer ingen lærer på dette, vil det være nærliggende at tro, at man har dårlig samvittighed.

KP.

Siden sidst har Gyldendal udsendt fire trænebøger: Dansk Lyrik fra Johs.V.Jensen til Harald Bergstedt Pär Lagerkvist: Barabbas. W.Somerset Maugham: Knivens Æg. Og desuden et udmærket træne-verdensat-las i farver.

Der er grund til særligt at lægge mærke til Pär Lagerkvist "Barabbas", romanen om røveren, som fol-kemasserne gav fri for at få Jesus korsfæstet. Den -ne bog er klart og åndfuldt tænkt, og den er skre- -vet i en dæmpet, ægte digterisk tone. Man har lyst til at læse den mere end en gang. Romanen bidrog væsentligt til at skaffe Pär Lagerkvist Nobel-prisen.

I øvrigt har Gyldendal ikke færre end 167 udgi-velser på programmet i foråret. Deriblandt en 20-årig engelsk debutantinde. Det er der jo ikke noget overraskende i, det overraskende er, at hun vistnok kan skrive. Hun hedder Charlotte Bingham, og hendes bog "Rose blandt Rødder" er allerede før udgivelsen solgt til otte lande.

Hvis du har komplekser, fordi du ikke er dygtig til en eller anden sportsgren, så har C.A. Reitzel lige udgivet nogle bøger for dig, nemlig en række sportsbøger, hvoraf de første fire er udkommet. De Handler om fodbold, håndbold, badminton og bord-tennis. Hver bog indeholder en minutløs gennemgang af sportsgrenens regler og desuden gode "råd og vink". Bøgerne er trykt på pænt papir, og de er ny- -ligt illustreret. Men de koster også 7,75kr.prstk.

 <p>Far og mor siger: EN BANKBOG HAR DU ALTID BRUG FOR - DET ER SIKKERT ...</p> <p>Det er en naturlig ting, at forældre giver deres barn en bankbog, der kan danne grundlag for økonomien og forståelsen af penges værd.</p> <p>HANDELSBANKEN - den moderne bank med de gode traditioner</p> <p>HOVEDSÆDE: HOLMENS KANAL 1, K. TELEFON: CENTRAL 86 00 109 afdelinger og filialer over hele landet.</p>	<p>Sig det med „Brita“ Blomster Henning Jensen Strandvej 147 . Tlf. Helrup 2015</p> <p>MUSIK INSTRUMENTER - også til FAGMANDEN</p> <p>Marno Sørensen SKOUBOGADE 5 CENTRAL 11.656 KØBENHAVN K.</p> <p>George Binan VÆRKTED FOR ALLE ARBIDDER I GULD, SØLV OG ELEKTROPLET Stambøj 177 - - - Tlf. Ball. 347</p>
--	--

EN DANSK STUDENTS EVENTYR

LARS BO RASMUSSEN, kendt som vinder af utallige stilekonkurrencer, opholder sig for tiden i Wisconsin, USA. Her -fra skriver han om sære hændelser .

For de fleste - eller i det mindste hovedparten af de fleste af massen af danske studenter - står en rejse til Amerika som deres drømmes mål. Men et er et søkort at forstå, et andet skib at føre. For de fleste er det desværre et uopnåeligt mål. Amerika er en drøm - en drøm af nutid, en drøm af fremtid, en drøm af virkelighed. Nutidens Forenede Stater er en bedøvende, livsassurerende virkelighed.

Man kan blive ved med at drømme om Amerika, indtil man for første gang kommer i konflikt med det amerikanske bureaukrati. Jeg måtte udfylde ansøgning på ansøgning, lægeattest på lægeattest, og nok en ansøgning. Og oven på det hele: Det papir, jeg behøvede for

at få rejsetilladelse, kom først dagen før min afrejse til Staterne. Når man har skrevet sig på alle disse blanketter, begynder man efterhånden at tvivle på effektiviteten af maskineriet. Men det ser ud til at florere jo flere blanketter man fodrer det med.

Undertiden kan bureaukratiet give én ganske ubehagelige oplevelser. Da jeg ville tilbage til Staterne efter en udflugt til Nogales i Mexico, var jeg så uheldig at blive tilbageholdt - det er næsten første gang nogen har ønsket mit selskab for en ekstra periode - fordi en vis Hans Rasmussen var efterlyst for bankrøveri. De havde ikke noget billede af den efterlyste. Men Rasmussen

led jo godt nok, og det var et ganske usædvanligt navn, så det kunne være. Det lykkedes mig dog efter et par timers forberedelse og et inymt bekendtskab med en dryppende fængselscelle, at få dem overbevist om, at jeg var mig selv - hvilket jeg allerede havde forsøgt i tre år på Gammel Hellerup med udelt succes.

Jeg ankom langt om længe til anstalten i Beloit, Wisconsin, og professorerne dér viste sig at være mennesker - virkelige sanselige realiteter - ikke blot tørre tal og facts, men udstyret med fornuft og humor. De amerikanske professorer er meget hjælpsomme. Hvis man har et problem - fagligt eller personligt - behøver man ikke at gå og udruge det i længere tid. Man kan straks få forløsning hos en af sine professorer, der altid har tid og lejlighed til at hjælpe én. Det er i særdeleshed en stor hjælp, når man har en prøve eller eksamen. Hvis der er et spørgsmål, man ikke forstår, behøver man ikke at kigge hos sin sidemand eller slå det efter i en bog, man skal i stedet for spørge sin instruktør. Han er altid villig til at hjælpe én på vej.

Der er i det hele taget en meget nær kontakt mellem fakultet og studenter på Beloit College. En af de første dage, jeg var her, var der arrangeret en Oxroast for freshman - førsteårsstudenter for at de kunne lære hinanden og lærerstaben at kende. Der var arrangeret små hyggelige selskabslege, hvor professorerne teede sig som store børn. Og bagefter var professorerne de første til at tage en lille svingom med de håbefulde ungvær. Så vi måtte tage os af deres bedre halvdele eller snarere trekvarte. Men vi må i det mindste indrømme, at vi ved den Oxroast fik steg på gafflen.

Der består et usædvanligt godt forhold mellem lærerstab og studenter i Beloit. Til Taksgivning var der arrangeret en progressiv middag - dvs. at professorer med mager og udenlandske studenter med behørig klæbestrimler arbejder sig fra professorhjem til professorhjem og forsøger at tilkæmpe sig en bid hist og her, for til slut at ende oppe i rektors hjem til kaffe og kage. Altsammen ganske uformelt. Ordet var aldeles frit. Man kunne diskutere lig så tosset med sine professorer, som man havde lyst og styrke til. Og det sjove var, at de prøvede på at lytte til en, selv om man måske til tider var lidt bidsk i ens kritik. Jeg tør ikke forestille mig, hvad der ville ske, hvis man pludselig gik ned til Frode Andersen og sagde ham et alvorord. Det er selvfølgelig her. I Beloit tager man ikke så tungt på formerne, selvom nogle mandlige studenter altid føler sig frem først.

En amerikansk student forsøger at fordele sin tid ligeligt mellem fritid og fornøjelser - undskyld, studier og fornøjelser, sandsynligvis med en ekstra hældning til fornøjelserne. Man kan altid gå til Student Union og få sig en sludder for en sladder og en kop kaffe og muligvis anlægge sig et vedhæng. Der er filmforevisninger, baller og studenterfraktioner med numeriske baller og sammenkomster. Førstepositionen i de selskabelige stratosfærer på campus indtager dog sororities og fraternities. Deter dannet at være medlem i en af de to græske grupper. I det mindste bebyrder det én med en del ekstra aktiviteter, hvis man ikke får andet ud af det.

For at opnå aktivt medlemskab må man først som pledge gennemgå en træningsperiode. Det er en slidesom tid, men ikke ganske blottet for fornøjelige episoder. Næsten hver fredag kommer pledges fra so-

rority og fraternity sammen til små selskaber, hvor man underholder hinanden, og forslår tiden med, hvad man nu eller kan finde på en fradag aften. Men der hersker trods alt en vis etikette. Amerikanerne er mere formelle i det ydre, end europæerne. Ved én af efterårets sammenkomster forsøgte pigerne at udvalge den mest genert udseende student og synge en kærlighedssang til ham. Du er min første og eneste kærlighed eller noget i den retning. Der er ikke så stor forskel på det, Og det ville sikkert og -så have været en overvældende succes, hvis valget ikke tilfældigvis var faldet på en udenlandsk student. Og det var i grunden slet ikke så galt. Eller var det? Godterne gav sig til at kvæde, og pludselig landede den allerømmeste klæbestrimmel sin bedårende bag på den udvalgte bævrede knæ. Avra! Hvad gør man i en sådan penibel situation? Hold hovedet koldt. Man spiller selvfølgelig sin rolle fuldt ud og drager fuldt udbytte af den på sin side ganske fordelagtige situation. Men det går ikke altid godt, når den lille delikatesse ikke er vant til så naturligt modspil, så begynder hun at dirre. Og det kan man jo ikke have i en respektabel offentlig forsamling. Da vedkommende så bagefter giver hende en gratis lektion i twist og sex i naturalismen, begynder nuttebasserne at bævre, og nogen er ved at få våde bukser. Og det kan man i hvert fald ikke have. Husk det er et anstændigt selskab, og man må kun se på formerne, man kan ikke tillade sig at holde dem.

Amerikanske piger er forskellelige fra danske - måske til det bedre, måske til det værre. Det er svært at afgøre, for der er gudskelov undtagelser til begge sider. Men en skandinavisk pige er altid sikker på succes, hvis bare man er blondine. Mottoet her er ikke sig det med blomster, men sig det med blondiner. Så kvinder fra Gammel Hellerup! Hvis I er blonde og i bekneb, så tag til USA og bliv forenet.

Man hører så meget om, at amerikanske piger tager på college for at blive gift. De færreste vil indrømme det, men det er så sandt, så sandt. Ved University of Wisconsin er der en stigende procentdel af gifte kvindelige studenter, og det er en statistisk kendsgerning, at gifte studerende gennemgående klarer sig bedre. Måske klarer de sig bedre, fordi bekymringerne med at finde en passende ægtemage er lykkeligt overstået. Gud ved hvorfor! Det er uigendriveligt, at college er det bedste marked for ægtemænd. Af den samme grund er

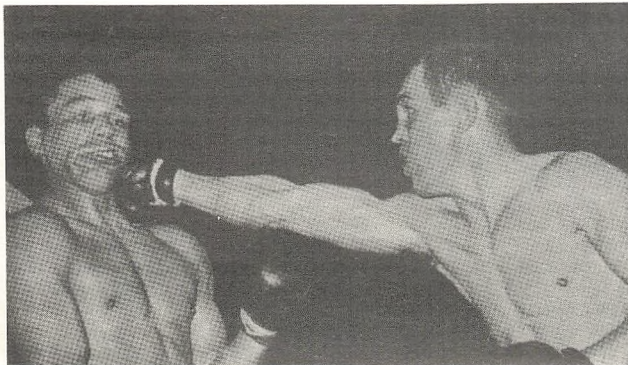
Beloit continues its policy of close contact between faculty and students.

EN DANSK STUDENTS EVENTYR.....fortsat:
amerikanske collegepigens indstilling overfor mænd ret forretningsmæssig; der gives ikke ved dørene, uden at der er chance for en passende tilbagebetaling. Det er derfor, danske piger gen-nemgående klarer sig bedre end danske mænd i Staterne.

Der er andre fornøjelige oplevelser som pledge. Den måske allerfornøjeligste er en institution kaldt walk out. Den finder sted før et pledgemøde eller pledgeline. Det er fraternes opgave at fange pledges. Det lykkes sjældent. Ingen ønsker at gå glip af belønningen for en vel gennemført udvandring, et selskab. Der kan ske de sølsomste ting under en walk out. I University of Wisconsin blev en af fraterne stripet og puttet ned i en vaskemaskine i et pigernes sove-huse. Det må have været en ganske fornøjelig kon-frontation den næste morgen. I et andet tilfælde bortførte pledges alt løsøre og overhåldte tallerkener og sølvtøj med alt godt fra menneske- -ne. Det skulle de nu ikke have gjort. De fik selv lov til at forestå rengøringen.

Tro endelig ikke, at et ophold ved et ameri- -kansk college eller universitet er lutter drøm- -mebilleder. Der er rig lejlighed for de tørsten- -de til hårdt og energisk arbejde. Hvis man øn- -sker at holde sig over gennemsnittet - og det er man nødt til, hvis man ønsker passerende karak- -terer - må man hellere stramme sig an og lægge sig i selen. Men alt i alt er det en fornøjelig tid.

LARS BO RASMUSSEN.

Fight, Chris, fight...

Fin sport og gemene tæv

MARTIN LARSEN SKRIVER OM SINE MINDER FRA RINGEN.

Et fornøjeligt indfald at bede mig skrive om boksnings. Det må være rygtedes, at jeg i min ungdom har haft boksehandsker på - og brugt dem. Og det er ikke myte, det er historie. Noget mesterskab har jeg dog aldrig aspireret til, end ikke et jysk. Men kroppen blev holdt i form med de polstrede handsker, og dertil gjorde jeg I.P.Mül- -ler-gymnastik med kolde afvaskninger og massage. Ikke en pille fedt nogen steder, og maven et va- -skebræt. Hovedet tog ingen skade. Mener jeg da.

Nu er det længe siden, jeg har bokset, og længe siden, jeg er gået til boksekampe. Jeg nøjes med erindringen om kampe af kvalitet. Knud Larsen mod Battling Siki. Fine sager i engelsk nips. Ellers husker jeg særlig, da jeg første gang var i Idrætshuset i selskab med en blond valkyrje. Hun havde kvalificeret sig til invitationen ved at ramme mig rent i hjertet og forlove sig med mig. En smuk repræsentant var hun for det medlevende publikum og ytrede utilfredshed med kampe vundet på points og ikke på knockout. Det syntes hende umandig adfærd og ikke billet- -ten værd. Det var jeg heller ikke. Så hun lod sig kort efter nøje med en anden.

Om boksnings skal jeg ellers ikke udtale mig for skråsikkert. Boksnings i engelsk stil med points ikke blot for slag med bund i, men også for parade, er vel uden større risiko for liv og lem- -mer end så megen anden sport. Næppe farligere end fodbold. Pengeboksnings derimod kan vel dår- -ligt svare sig, hvis man ikke imødekommer et lystent publikums jævne sans for gemene tæv. Mon Knud Larsen og Battling Siki kunne sælges i dag?

Konkurrencen skal være kammeratlig, også i boksnings, og mesterskab det uvæsentlige.

Dog fin sport fremmes næppe, fordi degene- -reret sport forbydes.

MARTIN LARSEN.

HELLERUP PELSAGASIN N. CHRISTENSEN STRANDVEJ 189 - HE 4876	Hellerup Hundebad Danmarks Trimming Aestalt Strandparksvej 3 Tlf. Hellerup 5221 Alle Både Trimming . Klipping
<i>Jens Hauge</i> herre- og dame-frisørsalon telf. Hellerup 2757 Frederikkevej 1 - Hjørnet af Strandvej	

STRYGEINSTRUMENTER & BLOKFLØJTER

Til begyndere og viderekomne.
Alt i strenge og tilbehør.

Violinbygger:

pauli merling

VESTERGADE 3, KBH. K, BY 7800.

Max Gerhardt KØD, FLÆSK OG VIKTUALIE Strandvej 145 * Tlf. Hellerup 5-271	FOTO kino - film tilbehør Strandvej 84 Telefon He. 1086
ALT TIL BORDTENNIS OG BADMINTON Østerbrogade 79. telf. Tr 6200	

Den unge schweiziske dramatik er på mode for tiden, og det var ikke så originalt, da Gladsaxe Teatret valgte Friedrich Dürrenmatts "Romulus Den Store" til åbningsforestilling. Men det gjorde ikke noget, for det var et godt stykke. D.1.februar fik vi det at se i festsalen.

Komedien var en allegori. Begivenhederne ved Romulus' hof viste klart hen til vor moderne verden med dens atom-bomber og undergangsstemning. Hvordan skal mennesket overleve, det er Dürrenmatts enkle og storladne spørgsmål. Og svaret er en tillidsrklæring til det almindelige, levende, hønseavlende menneske. Heroismen levner Dürrenmatt in-tet; den går ned sammen med kejser Zenons tømmerflåde.

Dürrenmatt sætter sin lid til det almindelige menneske til Romulus. Men noget udpræget dusinmenneske er Romulus dog ikke. Han besidder mere selvironi og vid end de fleste, og særlig i første afdeling henrykkede Romulus i Andre Sallymans skikkelse publikum med en bidsk og vital humor. Efter pausen blev replikkerne mere monumentale, og det virkede øjensynligt trøttende på publikum. Men der var tilfredshed med forestillingen, og Gladsaxe Teatret kunne også på GHG tegne sig for en solid succes.

H.Aa.

mere øl, tak

EN DAARLIG JULECABARET-DESVÆRRE. EN GOD JULEREVY-HELDIGVIS.
OG SAA MAA TIDEN DA VIST VÆRE INDE TIL EN
REVISION AF ØLSYSTEMET.

MINDRE UNDERHOLDNING-MINDRE GODGØRENHED. Det var kendergninger, elevraadet havde at kæmpe med under arrangementet af den årlige julecabaret. Og desværre var mulighederne for et repertoire i samme klasse som sidste år ikke muligt. Men siden det nu var saadan, burde elevraadet have set det i øjnene og paa det foreliggende materiale have aflyst cabaret'en og i stedet ha' fundet paa noget andet. De bedste solister var Solveig Østergaard, Det kgl. Teater og Bo Juul Christiansen. Man havde ondt dem bedre forhold at optræde under.

SKOLENS ny Otto Leisner, adj. Nissen, var aftenens konferencier med den utaknemmelige opgave at skulle faa en forestilling til at glide, som ikke kunne glide, og vi føler med de kunstnere, der maatte se sig stillet til skue i fuld projektørbelysning i en halvtom sal, fordi lysteknikeren netop den aften skulle slaa rekord i fantasiløshed.

MOD forventning var det efterfølgende nachspiel vellykket, fordi der i år var suppleret med et orkester. Derfor blev omsætningen vel ogsaa større end ventet efter den dillettantiske cabaret. Sjuskeri er ikke at vise respekt.

MEN midt i denne bunke af dystre tanker tog 3 G'erne sig heldigvis sammen og lod bomben springe med den årlige julerevy. Med Ida Bjørn Nielsen som primus motor blev der sørget for baade talentfuld og folkelig underholdning. Vi fik en revy, der paa sine steder var overordentlig vittig, andre steder lidt banal, men altid underholdende. Lad være, at dens indhold var lidt letkøbt, at pop og velfærdsstat ikke mere er de største inspirationskilder, det blev altsammen givet med godt humør. Revyen slog fast, at den tradition bør vedligeholdes, at man ikke kan fejles af med en enkelt solist som sidste år.

DET gav revyen et godt grundlag, at der gik en ide gennem den. Først var der blændet op for ene-time med Gudmand-Høyer, et frygteligt realistisk billede i bedste absurd-stil som Palle Dahl klarede med bravour. Næste offer var frk. Jøl-

Med de henrykte fans for sin fod gassede Ida "Du og jeg" med fuldt organ.

ver, som Marianne Vejlsgaard havde lagt et godt studie i, nummeret overholdt blot ikke spilllets regler. Men ganske fortræffeligt komponeret var rekorts "Stribevis af flag og elefanter paa", hvor melodi og tekst passede godt sammen. Banke kunne notere sig for en succes, og nummeret i sig selv viste hele revyens musicaltalent lige som den efterfølgende scene, duetten mellem rektor og eleverne paa en af West Side Story's melodier.

POP-parodien var taknemmelig, men effektivt lavet af Ida og Peter Willumsen. Først sang Ida den af hende selv komponerede og skrevne "Du og

jeg", der paa faa sekunder placerede Birthe Wilke & Co., hvor de hører hjemme, dernæst var Willumsen ikke uden selvironi i sit overbevisende idolportræt. Sidst men ikke mindst skal nævnes atomvisen "Naar bomben kommer, vender vi ryggen til".

REVYEN angreb pop'en, men var selv et eksempel paa god pop. Den virkede som en ren blodtransfusion paa resten af festen.

OM denne fest, der blev afholdt i de afstukne baner, kan det siges, at vi er mægtig glade for det indførte ølsalg, men ikke mere glade, end at en revision af systemet kunne finde sted uden protest. Det er da, for at sige det pænt, taabeligt, at man kun maa være tørstig en gang i timen (og det med den begrænsning, at lageret er tomt efter to timer). Systemet medfører blandt andet rene tumulter omkring den sagesløse kasse, endvidere at den, der kommer forsent, intet faar. Man maa spørge sig selv, om dette er et mellemskolebal, for det kan da ikke være den respekt, gymnasieelever maatte forvente at nyde.

VI foreslaar de reducerede bestyrelsesmedlemmer som en forbedring: indkøb af dobbelt lager, udskænkning hele tiden, i værste fald efter bestyrelsens skøn. Mislykkes forseglet, har eleverne selv bundet sig af det nuværende system, og da vil ingen klage. Men vi er da saa artige efterhaanden, ikke?
mbl.

En Mervild forestilling

D.9 JANUAR optog radioen udsendelsen "Kvikke Ho'der" paa skolen. Med den altid kvikke Stig Mervild ved hovedtelefonen, var der garanti for vittigheder og smaa irettesættende forelæsnings, mens de kvikke bestrebte sig paa at besvare de mest interesseløse og kedsommelige spørgsmål til dato i denne udsendelsesserie der hverken har pædagogisk, oplysende eller underholdende værdi.

INGEN af holdende adviste forbløffen -de kvikhed, men skolens hold tog det dejligt uhøjtideligt. Efter omstændighederne er der ikke meget at sige til, at Næstved kun fik 16½ point og GHG 16. Nu har vi da 36 point ialt. Som helhed en pinlig forestilling.
mbl.

SKOLEKOMEDIE

WILLIAM SAROYAN - et klingende amerikansk navn bag et betydeligt forfatterskab. Født i Californien 1908 og begyndte som alle personligheder med at sælge aviser. 25 år gammel med sin novelle-debut, siden skrevet ca. 300 noveller. Romanforfatter fra 38 med "The Trouble With The Tigers". Følgende år skuespillet "The Time Of Your Life", oversat til banalt dansk under titlen "Livet er jo dejligt" og opførst paa dansk teater første gang i 1943 - siden set paa fjernsyn og nu op som skolekomedie 1963 paa Gammel Hellerup i iscenesættelse af Freddy Sønchsen.

I DISSE dage kan man se 2 G'erne arbejde flittigt med stykket. Vi spørger hr. Sønchsen, om succes'en bliver lige saa stor som sidste år, og hr. Sønchsen svarer med en beskedenhed, der vel bedst kan karakteriseres som sønchsen-sk, at det skal nok gaa godt. Til assistance har han lektor Mejlbø, der nu har instrueret 11 skolekomedier paa Gammel Hellerup.

DER er sikkert almindelig tilfredshed med, at det bliver et relativt moderne stykke, hvor skuespillernes præstationer har en chance for at komme mere til deres ret og ikke drukne i lutter udstyr.

"LIVET er jo dejligt" bliver den 49. skolekomedie paa GHG.
Leach.

Som vi skrev sidste år, har der været adskillige planer med hensyn til det gamle sløjdlokale. Der var tale om at lave en fjernsynsstue, men statens spareprojekt hindrer bevillingen. Imidlertid er en af skolens nye, energiske lærere, Niels Andersen igang med en plan om et historielokale. Efter den ny skoleordning, skal faget Historie komme til at faa større betydning end hidtil. Der vil derfor blive brug for et større faglokale, hvor der blandt andet skal kunne vises film og lysbilleder.

Sagen er utvivlsomt i de bedste hænder hos Niels Andersen. Han har efter kun et år paa skolen allerede overtaget bogdepotet og revideret det gamle system.

Men nyt TV bliver der ikke foreløbig. Skolens transportable apparat skulle dog nok indtil videre kunne dække behovet.
Leach.

Bortset fra, at det er blasfemi at kalde "Venner -ne" for "film paa drengen", var det en glimrende i -de at vise Nouvelle-Vagues første arbejde fra 19 59. Der burde nu være almindelig interesse for den franske filmkunst paa skolen. Ikke et daarligt film -repertoire GF har præsenteret i aar.

EN ANDEN VEN. Herrens veje er uransalige, og d. 20 februar fyldte hr. Rasmussen 50 aar, en alder han efter bifaldet at dømme har gjort sig særlige an -strengelser for at naa. Rektor sagde et par velvalgte ord, og saa var der halv fridag . Med den og de mange andre i aar lykkedes det osider systemet at bevise sin beret -tigelse.

Lektor Rasmussen hyldes andetsteds i bladet. Tillykke!

50

D. 20 januar var G-F. i Det kgl. Teater til en o -rientering om teatrets indretning. Der var god til -slutning, og alle fik en interessant tur ud af det.

Saa er bordtennis afsluttet i cykelkælderens og atter med en sejr til Ludvigsen i single, hans tred -je i træk. Spillet blev ledet med kyndig autoritet og gode raad af Bauerlund - naar han var til stede

Francis Bull, det levende, norske litteraturleksi -kon har læst op paa skolen. Efter sigende en stor oplevelse - og en stor skuespiller.

D. 23 feb. fastelavnsbal uden kustymer. Hvorfor arrangerer KFUM ikke vores gymnasiefester?

JULEREVYENS EPILOG:

Vi er børn af sol og sommer
og den friske danske vaar.
Vi har Rifbjerg og Stig Lommer,
vi har fedesvin og faar.
Vi er naaed saa dejlig frie,
vi maa gøre, hvad vi vil.
Vi behøver ikke tænke,
for det har vi TV til.
Vi har velfærdstat og pladder,
vi har max og stimorol,
vi har flæsk og æggemadder,
vi har Danmarks lyse sol -
Vi har Søs og Far til Fire,
Grete Sønck og Anders And.
Ka' vi eg'n'lig ønske mere
af vort tapre lille land?
Danmarks dejligst vang og vænge,
vi er proppet med kultur,
vi har nok af mad og penge,
det er det eneste, der du'r.
Lad os smile, mens vi haaber
paa et stærkt og samlet Nord,
og vi synger gamle sange
ved det store kolde bord.
FF! Filmcensur og Freddy.
Filmcensuren passer paa,
at vi ikke gaar og tænker
grimme ting, vi ikke maa.
Freddy's billeder. Brænd dem hurtigt!
Ved I mon, hvad der er sket.
Freddy gaar og tegner ting, som
intet menneske før har set.
Lad os end'lig alle glemme,
hvad det eg'n'lig er, der sker.
For i Danmark har vi hjemme.
Mon vi saa ka' ønske mer?

Vi har Rifbjerg - det store kolde bord - vaaren !!

DON JUAN? Næ, borgerlig!

SKOLEBLADET's redaktion har igennem længere tid haft adjunkt Sten Hansen - denne distingverede unge mand, som værdigt skridende hen ad strandpromenaden på den italienske riviera - undskyld ad blaa gang - har sat mangt et pige-hjerte i elastiske svingninger - under opsyn og er kommet til det resultat, der var noget fordægtigt over ham. Vi mener ikke, den slags kan tilstedes og har ved at fo-relægge Sten Hansen sagen, faa -et denne til undtagelsesvis at træde frem for offentligheden.

BK

Vi giver Sten Hansen ordet:

- Jeg er født i Fredericia , hvor jeg tog studentereksamen. Jeg kom til København i 1947 -

(hr. Sten Hansen taler skam nydeligt dansk) og begyndte straks at studere matematik ved universitetet. Jeg ansaa ikke mulighederne for en videnskabelig karriere for særlig store, saa jeg valgte altsaa at undervise .

- De underviser ogsaa i fysik?
- ja, fysik er mit bifag.
- Er der ikke nogle forsøg, De er, skal vi sige, mindre god til?
- ha, ha, det ved jeg ikke rigtig. Som matematiker in -teresserer jeg mig naturligvis mest for teoretisk fysik, det er især relativitetsteorien, men de forsøg, jeg er nødt til at vise, har jeg vist efterhaanden faaet lært. Der er da heldigvis her paa skolen lærerkræfter, der har større haandelag for den praktiske fysik end jeg. Jeg tænker naturligvis her først og fremmest paa hr. Karkov, som besidder ganske særlige evner i den ret -ning.
- Hvad mener De om den nye matematikundervisning?
- Jeg tror, den aabner gode muligheder. Det afgørende i matematikken er jo at sætte eleverne til opgaver, hvor de skal tænke selvstændigt, og det tror jeg, den nye undervisning fremhæver væsentligt. Men ellers er det nok for tidligt at sige noget konkret. Man maa jo prøve det, før man kan give sig til at detaljere fordelene og ulemperne. Det giver i hvert fald en del ekstraarbejde for læreren ved udvælgelse af specialet.
- Undskyld, men vi troede, det var eleverne, som skulle udvælge specialet?
- Ja, men det bliver til syvende og sidst læreren, for eleverne har jo ikke det overblik over stoffet, som er nødvendigt for at udvælge et egnet speciale.
- Faar De saa ikke i det mindste et slags surrogat for det videnskabelige arbejde?
- Næppe. En videnskabsmands arbejde bestaar jo i at forske, og for en matematiker vil det sige at finde ny sætninger, hvad der næppe kan blive tale om her.
- Kan man vente nogen lærebøger fra Deres haand? El -ler maaske en doktordisputats?
- Jeg har lavet et duplikeret hæfte, og jeg har saa -mænd ogsaa prøvet at undervise efter det. Jeg har tænkt paa at udgive det, naar den nye ordning kommer og saa eventuelt undervise efter det i specialet. Men det gaar naturligvis ikke hvert aar, da specialet maa varieres. En doktordisputats bliver der i hvert fald ikke tale om. Jeg kunne maaske nok finde et par nye sætninger, men nok til en disputats, det tror jeg ikke. For iøvrigt har jeg ikke tid. Jeg er med i statskoler -nes lærerforening, som bl.a. tager bestemmelse om løn -forhold og arbejdstid, og det tager en stor del af min tid. Jeg har saaledes været nødt til at sætte vikar paa en del af mine timer.
- Hænger de varierende farver paa Deres bil sammen med denne travlhed?

Cykler

Alle anerkendte
mærker føres

*A. Sørensen & Søn

Marieløvej 1 - Hjørnet af Strandvej 82

Reparationsværksted

B. Reimer Sørensen Hellerupvej 15 A

TELF. HE 4371

TELF. HE 156

Rader indstilles - Indrømming af billeder - Birvindler

Gennem seks aar har den -ne vogn været Danmarks mest beskidte Ford Zephyr. Det ser nu ud til, at Sten Hansen har til hensigt at udskifte den før en vask bliver nødvendig. Tillykke med det

- De er ugift ?

- ja, endnu.

- Det er vel ikke af hensyn til Deres mange kvindelige beundrere ?

- Nej, bestemt ikke, jeg har bare ikke fundet den rette endnu. Jeg er i virkeligheden meget borgerlig !

- Vi har lagt mærke til, at De er en af de faa lærere, der viser sig til morgensang ?

- Jeg har ikke noget mod morgensang. Jeg synes, det er vigtigt, at eleverne samles. Dels af praktiske grunde, dels fordi det giver dem en fornemmelse af enhed. Endelig mener jeg, at det er af betydning, at eleverne får repeteret den danske sangskat !

Se.

MIT EINANDER SPRECHEN! VORURTEILE ÜBERWINDEN! SICH VERSTÄNDIGEN!

I juleferien var nogle 2.g'ere under adj. Gudmand-Høyers ledelse på Sonnenberg, en international højskole i Harzen, hvor man, som det fremgår af overskriften, søger at udvide den internationale forståelse. Der var deltagere fra mange nationer, men naturligvis var tyskerne i flertal.

Hver formiddag og aften var der foredrag med efterfølgende diskussion. Emnerne og foredragsholderne var tyske; det er beklageligt for danske gymnasiaster at konstatere, hvor dårligt orienterede de er i aktuelle spørgsmål, specielt i forholdet til tyskerne.

Eftermiddagene kunne vi bruge som vi havde lyst til og nogen af os forsøgte sig på ski. Der blev danset et par eftermiddage, og nytårsaften var et herligt højdepunkt.

På grund af kulden var en udflugt til zonegrænsen og Goslar fra et turistmæssigt synspunkt mislykket.

Det eneste, der kunne virke lidt trøttende på Sonnenberg, var den tyske selvoptagethed. Foredrag og diskussioner var for tyskeprægede. Men det er jo forståeligt i betragtning af den tyske majoritet, og i det store og hele var turen særdeles vellykket. aby.

POLITIKEN

MED UDGANGSPUNKT I GYMNASIEFORENINGENS POLITISKE AFTEN d 8. FEBRUAR DISKUTERER VOR MEDARBEJDER FORHOLDET UNGDOMMEN OG POLITIKKEN.

GF indfrie de et af sine løfter ved at arrangere en diskussionsaften med fællesmarkedet som emne. Der var inviteret talere fra de politiske ungdomsforeninger, og som man kunne vente, var de nogle døde murere alle sammen. Foruden Gymnasieforeningens annoncør med sin dæmpede ironi kunne kun den konservative repræsentant fravriste publikum lidt sympati. Han præsterede da en vis komisk effekt, når han berettede om S-togenes afgangstider.

Alle deltagerne havde lært en masse ord, som nogen af dem kastede af sig med stor tungefærdighed. Men ordene var tomme. Ud af munden på talerne kom der kun vældige, tågede, kvalmende bobler af bavl. Ingen af dem havde det mindste nyt af bibringe tilhørerne, der sporede ingen analytisk evne, ingen trang til at trænge ned i problemerne. De afleverede blot de kendte sætninger, som vi har hørt de tusinde gange. Det var gelé altsammen. Hele vejen rundt.

Denne aften gav et udmærket billede af de partipolitiske ungdomsforeninger, og enhver, der har færdes i dem, ved det. Også der morer man sig med at po-

- ja, jeg kører jo meget, og det maa naturligvis medføre en del uheld. Men jeg har nu altid været uden skyld det har jeg. I øvrigt skal den snart skiftes ud. Den har kørt 180.000 km., saa den er slidt op.

- Det forekommer os, at De ogsaa sagde det, da den havde kørt 100.000 km.?

- Naah, gjorde jeg det. Ja, man hænger jo fast ved det gamle.

- De gaar jo her paa skolen under navnet Don Juan?

- Det passer ikke. Jeg mener, øh, det maa være noget, eleverne har fundet paa !

<p>ANKER MØBLER STRANDVEJ 149 . HELL. 3637 Enkelte og dobbelte sovesofaer.</p>	<p>TEXTILIANA Strandvej 191 Tlf. Helrup 4330</p>
<p> UNDERTØJ</p> <p> SKJORTEN</p>	<p>• Sengeudstyr • Gulvtæpper • Gardiner • Garn</p>
<p>FOR GENTLEMEN Callisensvej 6 . Telefon HE 327 Skrodermester Paul Pedersen DEMI-SKRÆDERI KONFEKTION</p>	<p>* Takstgrænsens FARVE & TAPET CALLISENSVEJ 4 HELRUP 128</p>

lemisere, også der bruger man en masse ord til at sige forfærdende lidt.

Hvem melder sig dog ind i disse foreninger? De ledende er utvivlsomt folk, som gerne vil spille en rolle i politik; de vil gerne ind på Christians Borg og hygge sig (og de skal nok komme det). Deres proslytter er en flok måbende ignoranter, en ynkelig ungdom, som bevidner sin manglende åndelige spændvidde ved at lulle sig i den samme overbevisning fra fødsel til død.

I og for sig kan man ikke bebrejde ungdomsforeningerne dette, men man kan bebrejde dem deres skamløse måde at forføre ungdommen på. De lokker nemlig ikke blot med deres anskuelse, men også med "godt kammeratskab", weekend-ture etc. (Venstres Ungdom arrangerer hvert år bal i forsamlingshuset for den lokale ungdom. Og ved indgangen sælges adgangskort-medlemskort til VU. VU har 60.000 medlemmer, de andre ungdomsforeninger under 20.000). Det hele kører de sammen til et lidet appetitvækkende sammensurium af politik, godt kammeratskab, lejrbaalsromantik og forstokkethed. Heldigvis interesserer disse foreninger ikke ungdommen, og ansvarsbevidste mennesker bør holde sig langt fra dem. De er djævelens værk.

I denne det politiske livs form ligger en væsentlig del af forklaringen på det evige spørgsmål om, hvorfor gymnasiasterne ikke interesserer sig for politik. Men der er også dybereliggende årsager.

Tendensen i tiden går mod en stadig større anerkendelse af veluddannede. Der tales som aldrig før om værdien af forskere, dygtige læger, ingeniører osv. Overalt tilbydes de veluddannede respekterede pladser isamfundet, behageligt arbejde og store og sikre gager. Vi regner jo allesammen med at blive indlemmet i denne privilegerede overklasse. Hvorfor i alverden skulle vi interessere os for politik?

De få gymnasiaster, der engagerer sig i politik, bliver meget naturligt konservative. (Nogle få fanatikere bliver dog kommunister; det er dem, der jubler af glæde, hver gang formanden kommer i fængsel i in-juriersager). Kort før jul så Konservativ Ungdom sig i stand til at meddele, at foreningen nu var ved at have samme hold på gymnasiasterne som i tredverne (det var dengang med grønne skjorter, skråræmme og halvstøvler).

Men så længe vi er ovenpå, kan de fleste af os jo ikke fængsles af denne enkle form for politik, hvor den enes hang til at eje mere end den anden er den eneste drivkraft.

Hvis vi skal engagere os i politik, må det være som udtryk for ideer, for en vis idealisme. Desværre er idealisme under nogen form ikke særlig estimeret for tiden. Den står i et latterligt og håbløst skær og kan under alle omstændigheder hurtigt affærdiges med det ene ord: utopi. Dette ord kunne man læse i de reaktionære blade for firs år siden, som man kan læse det i de reaktionære blade i dag.

Alle disse mennesker, der uafladeligt tager ordet utopi i deres mund, glemmer tilsyneladende, at idealerne har værdi i sig selv. Det kan virkelig være værdifuldt at beskæftige sig med en tanke, selv om den ikke kan blive virkelighed umiddelbart efter næste folketingsvalg. Det ville være gavnligt, om man i den politiske debat koncentrerer sig om at få fat på de store linjer, i stedet for at kævles i det uendelige om lige gyldigheder. Vi trænger til det.

ha.

KORT FØR jul var en norsk skuespiller nede på skolen, og hans foredrag af norsk lyrik var en stor oplevelse. Han "læste op" en hel klokke time uden at bruge en bog så meget som en eneste gang. Men desværre skulle tilhørerne absolut klappe efter hvert digt, og denne utidige larm var meget ubehagelig. Det er dog beklageligt, at eleverne på GHG ved enhver lejlighed skal klaske nallerne mod hinanden for at give deres bifald til kende. Kan vi ikke snart blive fri for disse klasker? De er næsten lige så ukultiverede som hurra-råb

